

Meditatie: “God heeft een zoon” naar lucas 3 : 21 en 22.

Jaarlijks lezen we na kerstmis, in het begin van het jaar over de doop van Jezus in je Jordaan. U kunt het bij diverse bijbelschrijvers lezen, altijd aan het begin van het Evangelie. We lezen dat in de tijd van de Epifanie: de tijd waarin duidelijk gaat worden wat Jezus hier op aarde kwam doen. Een prachtig bijbelgedeelte vind ik dat.

In een paar evangelien wordt Jezus direct daarna naar de woestijn geleid om, zoals erbij staat, verzocht te worden door de duivel.

Die heeft hem dan al de oorlog verklaard omdat Jezus bij God hoort en hier aan het werk gaat om God beter bekend te maken bij de mensen. Dat hoorden we bij de doop. Waarom was die doop nodig? Misschien hierom dat de omstanders en de leerlingen zouden horen dat Jezus niet uit zichzelf handelt.

Een duif daalt af (toonbeeld van de Heilige Geest die laat zien: “God is erbij”) en dan klinkt daar een stem die luid spreekt:

“deze is mijn zoon, de geliefde in Hem heb ik mijn welbehagen” of als het iets moderner mag klinken: “Jij alleen bent mijn zoon, mijn liefde voor jou is groot”.

Jezus is dus de vertegenwoordiger van God op aarde; Hij is zelfs meer dan dat, hebben we net gehoord. En dat is juist wat de tegenspeler, de duivel, zo dwars zit. Die verbondenheid wil hij kapot hebben.

Hij daagt Jezus uit om eigen eer en populariteit na te jagen;

“Spring van een berg”, “maak van stenen brood als je Gods zoon bent” zelfs op zijn sterfdag klinkt het opnieuw: “Als je gods zoon bent, kom dan van het kruis af” Jezus blijft trouw aan die verbondenheid met

Zijn Vader in de hemel en moet daarvoor sterven. Zoveel is die band Hem waard.

We hebben in de kerk geprobeerd aan te geven hoe die band tussen Vader, Zoon en Geest is; de laatste 2 gaan uit van de Vader. (dat is een dogma; iets wat je als gelovige voor onomstotelijk “waar” houdt) Maar ook zeiden de kerkvaders: de Vader en de Zoon zijn één. En omdat Jezus zei dat de Geest uitgaat van de Vader en de Zoon is die er ook onlosmakelijk mee verbonden. Omdat er gezocht werd naar een manier om dat alles(die verbondenheid) kort duidelijk te maken, is het begrip van de “Drieenheid” bedacht.

Na rijp beraad is hiertoe besloten op een concilie (bijeenkomst waar afvaardigingen uit alle toen bekende gemeentes bij elkaar kwamen om beleid te maken.)

Vanaf dat moment wordt de drieenheid aangevallen, belachelijk gemaakt en verguisd. Wie daar achter zit laat zich, in het licht van het voorgaande, wel raden: de grote tegenspeler dus; hij die op aarde de macht had tot Jezus kwam. Nu wil hij die macht terug en daarvoor acht hij alle middelen geoorloofd.

Een paar dingen heeft hij al aardig voor elkaar:

Het is tegenwoordig mode om te doen of “dogma” een vies woord is. Ook onder christenen hoor je wel: “Ik hou niet van dogma’s” men bedoelt dan meestal; knellende regels. Er is dus een spraakverwarring ontstaan rond het begrip “dogma”. Volgens mij is een dogma een hulpmiddel om iets ingewikkelds hanteerbaar te maken. Zoals er ook rekenmodellen zijn, sjablonen, etc.

De getuigen van Jehova ontkennen het bestaan van de drieenheid omdat het begrip nergens in de bijbel genoemd is. Dus kan Jezus ook niet de Zoon van God zijn en is de Geest “een hulpmiddel”. Deze ontkenning is bij hun geworden tot een “dogma” dat gesprekken erg bemoeilijkt.

Ook binnen de Islam mag Jezus niet de Zoon van God genoemd worden. Hij moet het doen met de status van “profeet” net als Abraham die, voor mijn idee, in hoger aanzien staat. Ik werd eens in Egypte, toen ik mij voorstelde aan de hoteleigenaar, begroet met de woorden: “God heeft geen zoon”. Ik had nog niet kennis gemaakt, maar de piketpaaltjes werden alvast in de grond geslagen: ” zo zie ik het en waag het niet me daarvan af te brengen”. Deze man doet dus niet aan dialooggesprekken. Door de eeuwen heen heeft de

tegenspeler heel wat mensen verleid om het zoonschap te ontkennen. Als ik zie met hoeveel fanatisme dat gebeurt, hoeveel moeite men doet om dat bekend te maken, dan weet ik dat we met die drieenheid een kern te pakken hebben. Het gaat om het geloof in God, jazeker. Maar Hijzelf heeft ons laten weten dat dat nooit zonder Jezus kan: we zijn dus ook Jezus-mensen als we die God willen dienen! Zijn Geest helpt ons daarbij.

ds. Paul.